

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

De Confeßione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

De Confessione.

Confessio in Ecclesijs apud nos non est abolita, Non enim solet porrigi corpus Domini, nisi antea exploratis & absolutis. Et docetur populus diligentissimè de fide absolutionis, de qua ante hæc tempora magnum erat silentium. Docentur homines, vt absolutionem plurimi faciant, quia sit vox Dei, & mandato Dei pronuncietur. Ornatur potestas clauu, & commemoratur, quantam consolationem afferat perterrefactis conscientijs, & quòd requirat Deus fidem, vt illi absolutioni tanquam voci de cælo sonanti credamus, & quòd illa fides in Christum verè consequatur & accipiat remissionem peccatorum. Antea immodicè extollebantur satisfactiones: Fidei verò & meriti Christi, ac iustitiæ fidei nulla fiebat mentio, quare in hac parte minimè sunt culpandæ Ecclesiæ nostræ. Nam hoc etiam aduersarij tribuere nobis coguntur, quòd doctrina de poenitentia diligentissimè à nostris tractata ac patefacta sit.

Sed de Confessione docent, quòd enumeratio delictorum non sit necessaria, nec sint onerandæ conscientia cura enumerandi omnia delicta, quia impossibile est omnia delicta recitare, Vt testatur Psalmus: Delicta quis intelligit? Item Ieremias: Prauum est cor hominis & inscrutabile. Quòd si nulla peccata nisi recitata remitterentur, nunquam acquiescere conscientia possent, quia plurima peccata neq; vident, neq; meminisse possunt. Testantur & veteres scriptores enumeratione non esse necessariam. Nam in Decretis citatur Chrysostomus, qui sic ait: Non tibi dico, vt te prodas in publicum, neq; apud alios te accuses, sed obedire te volo Prophetæ dicenti: Reucla ante Deum viam tuam. Ergo tua confitere peccata apud Deum, verum iudicem cum oratione. Delicta tua pronuncia non lingua,

sed

sed conscientia tua memoria, &c. Et glossa de penitentia, Dist. 4. cap. Consideret, fatetur humani iuris esse confessionem. Verum confessio, cum propter maximum absolutionis beneficium, tum propter alias conscientiarum utilitates apud nos retinetur.

De discrimine ciborum.

Publica persuasio fuit non tantum vulgi, sed etiam doctentium in Ecclesijs, quod discrimina ciborum, & similes traditiones humanæ, sint opera utilia ad promerendam gratiam & satisfactoria pro peccatis. Et quod sic senserit mundus, apparet ex eo, quia quotidie instituebantur novæ ceremoniæ, novi ordines, novæ feriæ, nova ieiunia, & doctores in templis exigebant hæc opera tanquam necessarium cultum ad promerendam gratiam, & vehementer terrebant conscientias, si quid omitterent. Ex hac persuasione de traditionibus multa incommoda in Ecclesia secuta sunt.

Primò, obscurata est doctrina de gratia & iustitia fidei, quæ est præcipua pars Evangelij, & quam maxime oportet extare & eminere in Ecclesia, ut meritum Christi benè cognoscatur, & fides, quæ credit remitti peccata propter Christum, longè supra opera collocetur. Quare & Paulus in hunc locum maxime incumbit, legem & traditiones humanas remouet, ut ostendat iusticiam Christianam aliud quiddam esse, quam huiusmodi opera, videlicet fidem, quæ credit peccata gratis remitti propter Christum. At hæc doctrina Pauli, penè tota oppressa est per traditiones, quæ pepererunt opinionem, quod per discrimina ciborum, & similes cultus, oporteat mereri gratiam & iusticiam. In penitentia nulla mentio fiebat de fide, tantum hæc opera satisfactoria proponebantur, in his videbatur penitentia tota consistere.

Secundò hæc traditiones obscurauerunt præcepta

Dei,